

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ราชบุรี 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2021

100 ปี

ชุมชนแห่งความเชื่อ
วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

วันอาทิตย์ที่ 13 มิถุนายน 2021 ปีที่ 55 ฉบับที่ 2994

อาทิตย์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา ปี B

พระวาจา (มก.4:26-34)

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนว่า “พระอาณาจักรของพระเจ้ายังเปรียบเสมือนคนที่น่าเมล็ดพืชไปหว่านในดิน เขาจะหลับหรือตื่น กลางคืนหรือกลางวัน เมล็ดนั้นงอกขึ้นและเติบโต เป็นเช่นนี้ได้อย่างไรเขาไม่รู้ ดินนั้นมีพลังให้เกิดผลในตนเอง ครั้งแรกก็เป็นลำต้น แล้วก็ออกรวง ต่อมาก็มิเมล็ดเต็มรวง เมื่อข้าวสุกเกิดผลแล้ว เขาก็ใช้คนไปเก็บเกี่ยวทันที เพราะถึงฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว”

พระองค์ตรัสอีกว่า “เราจะเปรียบพระอาณาจักรของพระเจ้าอย่างไร หรือจะใช้อุปมาอะไรอธิบายเรื่องนี้ พระอาณาจักรเปรียบเหมือนเมล็ดมัสตาร์ดซึ่งเมื่อหว่านในดิน ก็เป็นเมล็ดเล็กกว่าเมล็ดทั้งปวงทั่วแผ่นดิน แต่ครั้งได้หว่านแล้วก็งอกขึ้นและกลายเป็นต้นไม้ใหญ่กว่าพืชผักทุกชนิด มีกิ่งก้านใหญ่โตจนบรรดานกในอากาศมาพักอาศัยร่วมเงาได้”

พระองค์ตรัสเป็นอุปมาเช่นนี้อีกมากตามที่เขาเหล่านั้นฟังเข้าใจได้ พระองค์มิได้ตรัสกับเขาโดยไม่ใช้อุปมา แต่เมื่อทรงอยู่เฉพาะกับบรรดาศิษย์ก็ทรงอธิบายทุกเรื่องให้กับเขาเหล่านั้น

ครอบครัวดวงซวง ...สร้างอุทิศแด่...

ร้อย ช้วน - มอนิกา บุญเรือง ประคองกิจ

ร้อย สุพล ดวงซวง

หัวข้อ	เมล็ดพันธุ์แห่งพระอาณาจักร
ธรรมล้ำลึก	ชีวิตใหม่ในพระคริสตเจ้า
ทำที่	พร้อมจะดูแลรักษาเมล็ดพันธุ์แห่งพระวาจา
การดำเนินชีวิต	เราจะทำเมล็ดพันธุ์ให้เติบโตในชีวิตประจำวันของเรา

บทอ่านที่หนึ่ง : - อสค 17:22-24

ประกาศกเอเสเคียลนำข่าวดีมาให้ชาวอิสราเอล ซึ่งอยู่ในดินแดนเนรเทศบาบิโลน พวกเขาอยู่อย่างสิ้นหวังเหมือนต้นไม้แห้ง ข่าวดีคือพระเจ้าจะนำแขนง คือคนที่ยังเหลืออยู่ไปปลูกไว้บนเขาสูงของอิสราเอล ณ ที่นั้น อิสราเอลจะเติบโตใหญ่ เจริญก้าวหน้าอีกครั้ง

บทอ่านที่สอง : - 2 คร 5:6-10

เราทุกคนจะต้องปรากฏเฉพาะพระบัลลังก์ของพระคริสตเจ้า เพื่อแต่ละคนจะได้รับสิ่งตอบแทนสมกับที่ได้กระทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่ ขึ้นอยู่กับการกระทำนั้นว่าจะดีหรือชั่ว

พระวรสาร : - มก 4:26-34

อาณาจักรพระเจ้าเริ่มต้นแบบเมล็ดพืชเล็ก ๆ มิใช่ก็คน เมื่อเติบโตขึ้นจะกลายเป็นอาณาจักรอันยิ่งใหญ่ เป็นที่อยู่อาศัยและพักพิงของประชากรของพระเจ้า

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ขอแจ้งงดพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์และวันธรรมดาไปก่อน

จนกว่าสถานการณ์จะดีขึ้น

IHS

หากมีการเปลี่ยนแปลงจะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

พี่น้องสามารถหล่อเลี้ยงชีวิตคริสตชนด้วยการทำกิจสรีรภาพต่าง ๆ

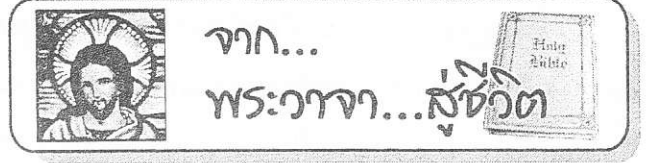
เช่น สวดสายประคำ อ่านพระกัมภีร์ รำพึงพระวาจา ฯลฯ

สามารถติดตามข่าวสารงดพิธีบูชาขอบพระคุณวันอาทิตย์ทางเว็บไซต์

www.ratchaburidio.or.th

หรือทุกวันเวลา 16.00 น. ททบ 5 facebook.com/watchasin.kritjaroen

อย่ามองข้ามสิ่งเล็กน้อย

การเจริญเติบโตของเมล็ดพืชเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ มันเติบโตขึ้นทุกวันอย่างช้า ๆ แต่มองไม่เห็น พระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเหมือนเมล็ดพืชซึ่งเป็นเมล็ดเล็ก ๆ ที่คนนำไปหว่านในดิน มันเติบโตทั้งกลางวันกลางคืน เราไม่ทราบว่ามันเติบโตได้อย่างไร เพราะอยู่นอกเหนืออำนาจของคนหว่าน สิ่งที่เราทำได้คือการใส่ปุ๋ย พรวนดิน รดน้ำ ทำหน้าที่ในส่วนของเราให้ดีที่สุด ส่วนการทำให้เติบโตเป็นหน้าที่ของพระเจ้า

เมล็ดมัสตาร์ดเป็นเมล็ดทั่วไปที่เป็นเพียงเมล็ดเล็ก ๆ แม้ไม่ใช่เมล็ดที่เล็กที่สุดในปาเลสไตน์ แต่เป็นเมล็ดที่ทุกคนรู้ว่าเล็กมาก ภายในเมล็ดเล็ก ๆ นี้มีศักยภาพที่พร้อมเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ เราสามารถพบพระเจ้าได้ในเหตุการณ์ปกติทั่วไปในชีวิตของเรา หรือในสิ่งเล็กน้อยที่ไม่ได้สลักสำคัญอะไร ดังคำพูดที่ว่า “พระเจ้าไม่ได้เรียกเราให้ทำสิ่งใหญ่โตในชีวิต แต่เรียกเราให้ทำสิ่งธรรมดาด้วยวิถีที่พิเศษ”

ในกรณีของเมล็ดพืชและเมล็ดมัสตาร์ด การเติบโตเป็นไปอย่างช้า ๆ จนเราสังเกตไม่เห็น มันเติบโตขึ้นแบบเงียบ ๆ และช้า แต่มันคงสม่ำเสมอ เราต้องอดทนและเฝ้าคอยด้วยความหวัง เป็นธรรมดาที่ดอกและผลจะไม่ออกพร้อมกับการเพาะปลูก ทุกอย่างย่อมมีเวลาของมัน บางครั้งยาวนานเกินกว่าที่เราคาดเอาไว้ ที่สุด มันจะผลิดอกออกผลหรือสุกปลั่งจนเราสามารถเก็บเกี่ยวหรือใช้ประโยชน์ได้ งานของพระเจ้าเริ่มจากสิ่งเล็กน้อยเช่นนี้เสมอ

ข้อคิดสำหรับเรา

ประการแรก เราต้องทำส่วนของเราให้ดีที่สุด อาณาจักรของพระเจ้าเติบโตในใจมนุษย์ เมล็ดพันธุ์แห่งความเชื่อหยั่งรากในตัวเราแต่ละคน เมื่อเราร่วมมือกับพระเจ้าในการพรวนดินรดน้ำ ทำส่วนของเราให้ดีที่สุด มันเติบโตขึ้นอย่างน่ามหัศจรรย์ เราต้องรู้จักพระประสงค์ของพระเจ้าด้วยการนำพระวาจาของพระองค์มาปฏิบัติในชีวิต เราต้องหว่านเมล็ดพันธุ์ด้วยความรัก ความหวัง ความเมตตา กรุณา และการให้อภัย นี่คือการมีส่วนร่วมทำให้อาณาจักรของพระเจ้าเติบโตในโลกนี้ และบรรลุถึงความสมบูรณ์ในอาณาจักรสวรรค์

ประการที่สอง เราต้องมีความอดทนไม่หมดหวัง การเจริญเติบโตของเมล็ดพืชและเมล็ดมัสตาร์ดเป็นไปอย่างช้า เราต้องมีความอดทนสูง ไม่หมดกำลังใจง่าย ๆ เมื่อเห็นงานที่เราลงทุนลงแรงไปไม่เกิดผลทันตาเห็น หรือไม่เป็นที่เราคาดหวัง เราต้องวางใจในพระจิตเจ้า เพราะการเจริญเติบโตของอาณาจักรของพระเจ้าเป็นงานของพระจิตเจ้า ดังคำกล่าวของนักบุญเปาโลที่ว่า “ทั้งผู้ปลูกและผู้รดน้ำก็ไม่สำคัญ แต่ผู้มีความสำคัญแท้จริงคือพระเจ้าผู้บันดาลให้เติบโตขึ้น” (1 คร 3:7)

ประการที่สาม เราไม่ควรมองข้ามสิ่งเล็กน้อย แม้เมล็ดมัสตาร์ดเป็นเพียงเมล็ดเล็ก ๆ แต่สามารถเติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ ให้ร่มเงาและที่อาศัยแก่นกและสิ่งมีชีวิต คริสตชนแต่ละคนต้องพยายามทำหน้าที่ธรรมดาที่ตนเองรับผิดชอบอย่างเต็มที่ งานที่เรากำลังทำอยู่แม้เป็นงานเล็ก ๆ แต่เป็นงานที่สำคัญ อัจฉรย์ที่ยืนยันความจริงข้อนี้คือ ความเจริญเติบโตและเป็นปีกแผ่นมั่นคงของพระศาสนจักรในปัจจุบัน ซึ่งเริ่มต้นจากคนเพียงหยิบมือเดียว (ประมาณ 120 คน)

คำอุปมาเรื่องเมล็ดพืชแสดงให้เห็นวิถีปฏิบัติงานของพระเจ้าซึ่งแตกต่างจากการทำงานของมนุษย์ เหมือนเมล็ดพืชที่งอกทั้งกลางวันกลางคืนอย่างเงียบ ๆ โดยที่เรารู้ตัวและคาดไม่ถึง บ่อยครั้งเรามนุษย์ต้องการเห็นความสำเร็จแบบทันตา ความสำเร็จไม่ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้ามคืน เราต้องเรียนรู้ด้วยความอดทนและการรอคอย ประการสำคัญ เป็นพระเจ้าที่ทำให้เติบโตและเกิดผล เราเป็นหนี้บุญคุณพระเจ้าในทุกสิ่ง

คำอุปมาเรื่องเมล็ดมัสตาร์ดสอนเราว่า “สิ่งที่ยิ่งใหญ่มักเริ่มต้นจากสิ่งเล็กน้อยเสมอ” เราไม่ควรมองข้ามสิ่งเล็กน้อยหรือสิ่งธรรมดาทั่วไปในชีวิตประจำวัน เราอาจพบพระเจ้าได้จากสิ่งธรรมดาเหล่านี้ และสำนึกเสมอว่าเราต้องทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด แม้เป็นสิ่งเล็กน้อยในสายตาของใครต่อใคร “แม้เราไม่สามารถทำงานอะไรที่ใหญ่โตได้ แต่เราสามารถทำงานเล็ก ๆ ธรรมดานั้นด้วยความรักที่ยิ่งใหญ่” (นักบุญเทเรซา แห่งกัลกัตตา)

1. บ้าพเจ้าจะอดทนและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้นในชีวิต
2. บ้าพเจ้าจะกำหนัดที่ขอบตนด้วยความรับผิดชอบอย่างดี
3. บ้าพเจ้าจะนำข้อคิดจากพระวาจาของพระคำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน

ความรักที่แกร่งกร้าว

ที่มา... www.thaiaesthetics.com

ความรักทำให้เกิดอัศจรรย์สำหรับผู้ที่เชื่อในความรัก และปฏิบัติความรัก หลายปีมาแล้ว ในนิตยสาร Reader's Digest มีเรื่องน่าประทับใจเรื่องหนึ่ง เกี่ยวกับเด็กทารกคนหนึ่ง ที่โรงพยาบาลมิลวอลก์ สหรัฐอเมริกา เกิดมาตาบอด สมองช้า ไม่มีปฏิกิริยาตอบโต้ มีชีวิตคล้ายพืช คือไม่ตอบโต้ด้านเสียง หรือการสัมผัส พ่อแม่จึงทิ้งลูกไว้ที่โรงพยาบาล

เจ้าหน้าที่โรงพยาบาลไม่รู้จะทำประการใด ที่สุดมีคนหนึ่งคิดถึงพยาบาลชื่อ เมย์ เลมกั (May Lempke) อายุ 52 ปี อาศัยอยู่ไม่ไกลจากที่นั่น เธอเลี้ยงลูก 5 คน เธอน่าจะรู้วิธีดูแลเด็กทารกคนนั้น พวกเขาไปถามพยาบาลคนนั้นให้ดูแลทารก "เขาอาจจะตายตอนหนุ่มก็ได้" พยาบาลตอบว่า "ถ้าฉันดูแลทารกนี้ เขาจะไม่ตายตอนหนุ่ม ฉันจะมีความสุขที่ดูแลเขา"

เมย์ตั้งชื่อทารกนี้ว่า เลสลีย์ (Leslie) ทุกวันเธอจะนวดตัวให้ทารก ภาวนาให้เขาดีขึ้น เลสลีย์เติบโตขึ้น ทำให้เมย์ลำบากมาก เธอต้องผูกให้เลสลีย์นั่งเก้าอี้จะได้ไม่ล้ม เวลาผ่านไป 5 ปี 10 ปี 15 ปี จนอายุ 16 ปี เมย์สามารถสอนเลสลีย์ให้ยืนเอง แต่เขาก็ยังไม่โต้ตอบเธอ แต่เธอก็ยังรักเขา ภาวนาให้เขาดีขึ้น แม้ว่าดูเหมือนเลสลีย์จะไม่ได้ยิน

วันหนึ่งเมย์สังเกตเห็นเลสลีย์กระดิกได้ ดิดเชือกที่คล้องใบหูหนึ่ง เธอสงสัยว่าเลสลีย์อาจชอบดนตรี เธอจึงพยายามเปิดเพลงให้เขาฟัง พยายามหาเครื่องดนตรีชนิดต่าง ๆ ที่คิดและหวังว่าเหมาะกับเลสลีย์ ที่สุดเมย์และสามีไปซื้อเปียโนมือสองตั้งไว้ในห้องนอนของเลสลีย์ เมย์พยายามจับนิ้วของเลสลีย์ตีเปียโน แต่ดูเหมือนว่าเขาไม่เข้าใจ

คืนหนึ่งในปี 1971 เมย์ได้ยินเสียงคนเล่นเปียโนเพลงที่มีชื่อของไทคอฟสกี หมายเลข 1 เธอจึงปลุกสามีถามว่าใครเปิดวิทยุไว้? ทั้งสองจึงไปตรวจดู ปรากฏว่าเกินความฝันของเขา เลสลีย์กำลังนั่งยิ้มเล่นเปียโน เหลือเชื่อจริง ๆ เลสลีย์ไม่เคยนั่งเล่นเปียโนเองมาก่อน ตอนนั้นเขากำลังเล่นเปียโนอย่างไร้สาระ

เมย์คุกเข่า "ขอบคุณพระเจ้า ที่พระองค์ไม่ลืมเลสลีย์" เลสลีย์เล่นเปียโนเก่งขึ้นเรื่อย ๆ เล่นเพลงได้ทุกชนิด เหลือเชื่อ เพลงทุกชนิดที่เมย์เคยเล่นให้ฟัง เขาสะสมโน้ตสมอง และบัดนี้หลังไหลผ่านทางมือเล่นเปียโนต่อมา อายุ 28 ปี เลสลีย์เริ่มพูด แม้สนทนนาน ๆ ไม่ได้ แต่เขาเริ่มถาม เริ่มตอบและสนทนาได้สั้น ๆ

นายแพทย์บอกว่าเลสลีย์เป็นออทิสติกชนิดหนึ่งที่สมองถูกทำลาย ตอบสนองช้า แต่สุดท้ายเขามีพรสวรรค์ นายแพทย์ไม่สามารถอธิบายเหตุการณ์นี้ได้ พวกเขาบอกว่าเป็นเรื่องพิเศษในวงการแพทย์ในรอบ 200 ปี

พยาบาลชื่อเมย์ก็ไม่สามารถอธิบายได้ แต่เธอรู้วิธีช่วยให้เลสลีย์พัฒนาศักยภาพภาพนั้น โดยอาศัยความรัก

นี่เป็นคำสอนของพระเจ้า ให้อัศจรรย์เกิดในชีวิตของเราในยุคปัจจุบันได้ เหมือนที่พระองค์เคยกระทำในสมัยของพระองค์ ความรักทำให้พลังยิ่งใหญ่เกิดขึ้นได้ในสิ่งคม

ความรักเป็นพลังที่เงินให้ไม่ได้ ความรักเป็นพลังที่ความรู้ในโลกให้ไม่ได้ ความรักเป็นพลังที่ผู้เฒ่าในโลก ยึดครองไม่ได้ ความรักเป็นพลังที่มนุษย์ทุกคนมีได้ ไม่ว่าจะชายหรือหญิง อายุเท่าไร ไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด สัญชาติใด เผ่าใด การศึกษาระดับใด

ความรักมิได้จำกัดกับคนที่สุขภาพดีเท่านั้น หรือคนรวยเท่านั้น ความรักมิได้จำกัดว่าคนนั้นฉลาด หรือมีชื่อเสียง ความรักสำหรับเราทุกคน ความรักเป็นพลังหนึ่งที่ทำให้เราทุกคนเท่ากันต่อหน้าพระเจ้า และต่อหน้ากันและกัน ความรักเป็นชาอติที่ช่วยพัฒนาสังคมให้สวยงาม น่าอยู่ เหมือนอย่างความรักของ เมย์ เลมกี้ ที่ช่วย เลสลีย์

ถ้าเรารัก เราสามารถทำอัศจรรย์ในชีวิต เหมือนพระเยซูเจ้าทรงทำอัศจรรย์ด้วยความรักในชีวิตของพระองค์ >>>

เก้าอี้แห่งการให้

ที่มา... *ฟาร์เวิร์ทเมค*

ด้วยเจ้ากระต่ายตัวหนึ่งทำเก้าอี้ไม้ขึ้นมาหนึ่งตัว นำไปวางไว้ที่ใต้ต้นไม้ พร้อมกับปักป้ายข้าง ๆ ว่า 'Help yourself' (ประมาณว่า ...เชิญตามสบายเลยจ้า) แล้วก็เดินจากไป

ต่อมาไม่นาน มีเจ้าลาตัวหนึ่งแบกตะกร้าลูกวอลนัทมาเต็มหลัง ด้วยอาการเหนื่อยอ่อน ผ่านมาเห็นเก้าอี้ไม้ตัวนี้ก็เลยวางตะกร้าวอลนัทไว้บนเก้าอี้ จากนั้นก็ผล็อยหลับไปที่ใต้ต้นไม้ข้าง ๆ กัน

ไม่นานนักก็มีเจ้าหมีตัวใหญ่ถือไม้เท้าผืนผ่านมา พอมองเห็นป้าย 'Help yourself' เลยได้ที จัดการกินลูกวอลนัทจนหมด แต่ก่อนจะเดินจากไป เจ้าหมีนึกขึ้นได้ 'หากเราทิ้งตะกร้าเปล่า ๆ ไว้ คนที่เดินผ่านมาทีหลัง คงรู้สึกไม่ดีแน่ ๆ' เจ้าหมีนึกได้ดังนั้น จึงวางไม้เท้าของตนลงในตะกร้าแทน

ต่อมาอีกสักพักใหญ่ ๆ เจ้าหมาจิ้งจอกก็เดินผ่านมา พร้อมกับขนมปังหอม ๆ หวาน ๆ ในมือ พอเจ้าจิ้งจอกเห็นป้าย 'Help yourself' เท่านั้นแหละ น้ำผึ้งในปากก็หมดไปในพริบตาไปกับขนมปังบางส่วนของมัน แต่ก่อนที่เจ้าจิ้งจอกจะเดินจากไป มันก็คิดขึ้นมาว่า 'หากเราทิ้งตะกร้าเปล่า ๆ ไว้ คนที่เดินต่อมาก็คงจะเสียใจ' มันจึงวางขนมปังลงในตะกร้าแทน

ไม่นานนัก ผึ้งกระรอกก็เดินผ่านมาที่เก้าอี้ไม้นี้ พร้อมกับลูกวอลนัทในมือตัวละลูกสองลูก เมื่อเห็นขนมปังหอม ๆ วางอยู่ข้างป้าย 'Help yourself' จึงนึกดีใจ แบ่งขนมปังกินกันอย่างเอร็ดอร่อย และเช่นเคย พวกกระรอกได้วางลูกวอลนัทมากมายไว้จนล้นตะกร้า เพื่อเผื่อแผ่ให้กับคนที่เดินผ่านมาทีหลัง

และอีกไม่นานต่อมา เจ้าลาน้อยก็ตื่นขึ้น เขากลับมาดูที่ตะกร้าตัวเอง นึกตกใจว่า *โอ... ทำไมลูกวอลนัทถึงมีมากขึ้นอย่างนี้น้าาา!!*

บทเรียนจากต้นไผ่

ที่มา... ฟอจัวร์แอม

ถ้าเราเอาเมล็ดไผ่สายพันธุ์จีนมาปลูก คอยรดน้ำพรวนดินและดูแลมันอย่างดีเป็นเวลา 1 ปี เราจะไม่เห็นไผ่แม้แต่หน่อเดียวผุดขึ้นมาจากดิน กว่าหน่อแรกจะผุดขึ้นมา เราต้องรอถึง 5 ปีเลยทีเดียว

แต่พอหน่อแรกโผล่พ้นดินแล้ว ภายในเวลาเพียง 6 สัปดาห์ ต้นไผ่จะมีความสูงถึง 25 เมตร และในบางช่วงมันสามารถโตได้ถึง 1 เมตรภายในวันเดียว

แล้ว 5 ปีแรกเมล็ดไผ่มีว้าทำอะไรอยู่?

คำตอบก็คือมันกำลังแตกราก เมล็ดไผ่ใช้เวลาถึงห้าปีในการวางรากฐานสำหรับการเติบโตแบบก้าวกระโดด ถ้ารากไม่แข็งแรงพอ มันย่อมไม่มีทางรองรับการเติบโตได้อย่างแน่นอน

บางคนมองว่าไผ่ต้นนั้นโตขึ้น 25 เมตรในเวลา 6 สัปดาห์ แต่จริง ๆ แล้วมันโตขึ้น 25 เมตรในเวลา 5 ปีกับอีก 6 สัปดาห์ต่างหาก

จงเรียนรู้จากต้นไผ่ จงมีความกล้าและศรัทธาในตนเอง

ประกาศ

สรุปข่าว

ขอขอบคุณ

ขอขอบคุณ คุณสิริพร ตันตสูติ มอบเงิน 1,000 บาท และผู้ไม่ประสงค์ออกนาม มอบเงิน 200 บาท เพื่อช่วยเหลือค่าใช้จ่ายของวัด

ขอขอบคุณ คุณแอมอร ทรัพย์เย็น มอบเงิน 2,000 บาท เพื่อช่วยค่าส่งสัปดาห์สาร
ขอพระเยซูเจ้า แม่พระ และนักบุญโยเซฟ ได้ตอบแทนน้ำใจดีของทุกท่าน

พี่น้องที่ประสงค์จะทำบุญหรือขอมิสซาในช่วงนี้ สามารถติดต่อโดยตรงได้ที่วัด หรือผ่านทางโทรศัพท์ที่หมายเลข 032-211188 โดยเงินทำบุญหรือขอมิสซาสามารถมอบให้โดยตรงที่วัด หรือโอนเข้าบัญชี

ธนาคารธนชาติ สาขาบ้านโป่ง ชื่อบัญชี วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโป่ง
เลขบัญชี 316-2-00523-7 (กรณีโอนเงิน รบกวนโทรแจ้งอีกครั้ง)

ปฏิทิน พิธีบูชาขอบพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	มิถุนายน 2021 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 13	อาทิตย์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มารีย์อา ปราณี ตุลาเดซาร์กซ์ อุทิศแด่ เทเรซา ซัวเล็ง แซ่โจว	วัด คุณกรรณิการ์ – คุณจุฑาทิพย์ คุณนงลักษณ์
จันทร์ที่ 14	สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มารีย์อา จัน พิกุลหอม อุทิศแด่ เทเรซา เรวดี สุวรินทร์กูร อุทิศแด่ มารีย์อา แจ่มฟ้า โรจนกาญจนานันต์ และญาติพี่น้องผู้ล่วงลับ	คุณกัญญา แซ่เอ็ง ลูก – หลาน คุณอุมาพร โรจนกาญจนานันต์
อังคารที่ 15	สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มารีย์อา เง็กลิ่ง ว่องวิทย์ อุทิศแด่ เซซึลืออา บุญชู – หลุยส์ วันชัย อรัญนารถ	คุณพิชัย – คุณเรวดี คุณบุญอ้อม ทัพศาสตร์
พุธที่ 16	สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ คาทารีนา ประภา แซ่เอ็ง อุทิศแด่ คุณพ่ออเล็กซานโดร มาริงโกนี	คุณพัชราภรณ์ ชื่นอารมณ์ คุณอำนาจ – คุณจรรยา
พฤหัสบดีที่ 17	สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ เบนดิกโต โอภาส ชิดเครือ อุทิศแด่ อันดรูว์ ฐวัชไชย แสงเทียน	ลูก – หลาน คุณภานพ ภาแสงเทียน
ศุกร์ที่ 18	สัปดาห์ที่ 11 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ คุณพ่อยอห์น อุลลิอานา (ครบ 37 ปี) อุทิศแด่ มารีย์อา ชุ่น อร่ามสุขเสรี (ครบ 13 ปี)	สัตบุรุษ ลูก – หลาน
เสาร์ที่ 19	น.โรมูอัลด์ เจ้าอธิการ อุทิศแด่ โรซา สุภา ศรีสงคราม อุทิศแด่ โยเซฟ ชัยศักดิ์ หมั่นมาก อุทิศแด่ ร็อค วิสุทธิ์ – อังเยลา ถิวนี กาญจนสินธุ	คุณวัฒนา ชาวอ่อน ภรรยา – ลูก – หลาน ลูก – หลาน

หมายเหตุ พระสงฆ์ยังคงประกอบพิธีบูชาขอบพระคุณตามจุดประสงค์และเพื่อพี่น้องทุกคน โดยไม่มีผู้เข้าร่วมพิธี